

NIEUWSBRIEF 6

VRIJDAG 15 mei 2020

**Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Johannes 14, 15-21 op zondag 17 mei 2020**

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: "Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid, voor wie de wereld niet ontvankelijk is, omdat zij Hem niet ziet en niet kent. Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; gij echter zult Mij zien, want Ik leef en ook gij zult leven. Op die dag zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u. Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren."

Bezinning

In het evangelie van Johannes, zegt Jezus wat er nodig is. Johannes schrijft het ingewikkeld op, maar het komt hierop neer: doe wat ik jullie opdraag – dat is: elkaar liefhebben – en durf te vertrouwen op de geest der waarheid, op de liefde van God die ons omgeeft. Dat is de grond: heb elkaar lief; leef in het vertrouwen dat je geliefd bent, precies zoals je bent; en vertrouw erop dat je gedragen wordt. Dat *echt* te geloven, trouwens, daar is moed voor nodig.

Vervolgens legt Jezus nog iets wezenlijks uit over de kern van die dragende liefde. *'De geest blijft bij jullie en zal in jullie zijn. Ik ben in mijn Vader, jullie zijn in Mij zoals Ik in jullie ben.'*

De kern van de drie-ene God, deze woorden van Johannes betekenen; het wezen van God is verbinding en voortdurende liefdevolle communicatie.

MEIMAAND MARIAMAAND 3

door Anna van Dinther

Met zijn leerlingen trekt Jezus richting Jeruzalem. Hij vraagt twee leerlingen om in het dorp een ezeltje te halen en tegen de eigenaar te zeggen dat de Heer het nodig heeft. Zij brengen het veulen bij Jezus, leggen er hun mantel op en Hij

gaat erop zitten. Vele anderen leggen daarop hun mantel op straat, anderen zwaaien met takken. De mensen omringen Hem Hosanna jubelend.

Als Jezus vervolgens met Zijn leerlingen in Jeruzalem aankomt, gaat Hij naar de tempel. Hier treft hij handelaren in geld en duiven aan. Hij jaagt ze er uit en gooit tafels en stoelen naar buiten.

Hij zegt hen: Staat er niet geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed worden genoemd voor alle volkeren? De hogepriesters en schriftgeleerden, die dit horen zoeken hierop een mogelijkheid om Hem ter dood te brengen. Zij vrezen Hem, omdat het volk verrukt is over Zijn leer.

Kort hierna wordt Jezus opgepakt. De schriftgeleerden hitsen de Joodse menigte op om zijn dood te eisen.

Deze scandeert vervolgens meerdere keren: Kruisig Hem.

Maria volgt Hem op Zijn weg naar Golgotha.

Onderweg troost zij Hem, kijkt Hem liefdevol aan.

Genageld aan het kruis zegt Jezus: Vrouw zie daar Uw zoon en tot Zijn geliefde leerling: Zie daar Uw moeder.

Vanaf dat ogenblik, nam de leerling Maria bij zich in huis.

Pas als Jezus Zijn laatste zucht geeft, weent zij bitter.

Na de dood van Jezus, wijdt Maria zich geheel aan gebed.

Bezinning

Probeer je te verplaatsen in de positie van Maria.

Hoe zwaar deze weg voor haar geweest moet zijn.

Wat komt er bij je op,

Wat raakt je het meest,

Wat staat je tegen?

Zou je Maria iets willen zeggen of vragen?

Wees Gegroet Maria.....

DONDERDAG 21 MEI 2020 HEMELVAART VAN DE HEER

Lezing uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs, hfdst. 28, 16-20

In die tijd begaven de elf leerlingen zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden. Jezus trad nader en sprak tot hen: "Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest

en leert hun te onderhouden alles wat Ik U bevolen heb. Ziet, Ik ben met U alle dagen tot aan de voleinding der wereld."

Amen.

... tot ze Hem niet meer zagen... door Jos van Os

Er zijn van die momenten dat je alles en iedereen achter je wil laten. Dat het leven je blokkeert, helemaal klem zet. Wat kan een mens zich verlaten voelen, op zichzelf teruggeworpen...

In deze tijd van vergaande maatregelen om het coronavirus te beteugelen, hebben we, denk ik, zulke gevoelens allemaal wel. Wij kunnen niet vrijuit doen wat we willen, niet met elkaar omgaan zoals we altijd gewend waren. Veel samen thuis kan heerlijk zijn, je kunt elkaar ook danig in de weg zitten; wie alleen is, nauwelijks contact mag, kan zichzelf genadeloos tegenkomen; bepaald niet prettig, ongemakkelijk, pijnlijk vaak. Bij rouw en afscheid ervaren we dit vaak extra sterk. Jezus' leerlingen zijn zijn vertrouwde aanwezigheid en bezieling helemaal kwijt. Hij onttrekt zich aan hun waarneming, Hij ontbreekt in hun gezelschap.

Een van de meest markante kenmerken van onze mooie aarde is haar aantrekkingskracht: wij kunnen haar niet ontkomen, zij houdt ons vast, dichtbij, in het hier en nu. Dat maakt dat het wringt als we moeten loslaten en prijsgeven, ervaringen die ieder van ons kent, vroeger of later, onvermijdelijk. Het bijzondere van 'hemelvaart' is wellicht niet zozeer dat Jezus -om in die beeldspraak te blijven- hen lijfelijk voorgoed te boven gaat; het bijzondere is dat zijn volgelingen zover zijn gekomen dat ze Hem kunnen laten gaan...

Deze tijd leert ons opnieuw dat alleen wie zo ver is, wie de moed gekregen heeft om het vertrouwde, het altijd vanzelfsprekende echt prijs te geven, zich opent voor nieuwe perspectieven. Naar mijn gevoel gaan de getuigenissen van Hemelvaart en Pinksteren toen, zo kort na Jezus' heengaan, hand in hand met onze ervaringen nu: vertrouwd houvast is weg, omgangsvormen, nabijheid, aanraken, tederheid, alles staat in een ander licht, of juist in naargeestig duister...

Van staren naar wat voorbij is, wat we met elkaar aan den lijve (niet meer mogen) ervaren, zullen we onze ogen moeten richten op nieuwe mogelijkheden. Wat wens ik vurig dat door alles wat nu (af)gesloten is heen, als ooit in die bovenzaal met potdichte deuren en ramen, ons waarachtig Geestkracht mag overkomen en vervullen; ja, dat aan onrust en angst hoe het verder moet voorbij Heilige Geest ons weer op weg helpt. Dat we elkaar met andere ogen zien, liefdevol en zorgzaam bejegenen en zo, waar nodig op afstand, toch dieper raken. Anders dan anders, wellicht 'aardser' en 'hemelser' tegelijk, mogen Hemelvaart en Pinksteren ons nu bezielen. Intense dagen toegewenst !

Jos van Os